

ÚLTIMA PEDRADA

ALCARRÀS, SOSES I SERÓS

Pel·lícula catalana guanya al Festival de Berlín

Un dia a Alcaraz del Parruque, després de cent anys de sequera, van treure a la Verge per intercedir. Una setmana després el poble havia desaparegut sota les aigües. Visca la Verge! Diuen des d'aleshores els alparrucences cada set de juliol, però tampoc cal que ens passem. Al cap i a la fi, va desaparèixer el poble.

Alcarràs, és un poble del Segrià, zona tranquil·la que forma triangle amb Soses i Serós, gent discreta a l'ombra de la sequera. Una trentena de turistes l'any... Fa una setmana però, Alcarràs és com Hollywood. Una noia d'allà va dirigir la peli que va guanyar l'ós d'or a Berlín.

Som els millors! Fantàstic. Tot Catalunya parla d'Alcarràs. Les notícies es fan des d'Alcarràs. Coneixem a l'amo del forn, a una senyora vella que coneix la directora des que va néixer, el professor que va intuir la seva genialitat... Alcarràs és la pera i els seus habitants la hòstia i la Directora un geni.

Reus, París, Londres. Hollywood, Berlín, Alcarràs. Som els millors. Alcarràs al mapa mundial. Alcarràs conquereix o va conquerir o conquerirà Alcaraz del Perruque. Cada febrer els catalans anirem en peregrinació a Alcarràs.

Soooooo! Catalans, no siguem més creguts del que cal. Carla Simón ha dirigit una pel·lícula titulada Alcarràs. Bona peli que ha guanyat un ós d'or a Berlín. Molt bé, felicitats. Ara no fem el mec.

Catalunya, el català, els que habitem aquest país, necessita alguna cosa més que una pel·lícula premiada a Europa. La victòria de Carla Simón no s'han de confondre amb victòries del país. També Espanya té Cervantes i ja veieu com va la península. Amb escarafalls, no fem país. Per això ja tenim als polítics.

